

[Rytter.]

at Erklæringerne fra de Folk, Kredslæger og Amtslæger, som man ikke finder egnede til at foretage de mentale Undersøgelser, hvorom Talen er, alligevel lægges til Grund, saa at Retslægeraadets Afgørelse i Virkeligheden kun bliver en Afgørelse paa Grundlag af et Materiale, der er skaffet til Veje paa en Maade, som Retslægeraadet ikke anser for fyldestgørende. Vi mener derfor, at hvis det var Amtslægerne og Kredslægerne selv, der skulde afgive Skøn i de paagældende Sager, var det fuldt betryggende.

Meningen med Lovforslaget har været at aflaste Retslægeraadet for dets overvældende Arbejde. Vi kan ikke se, at dette opnaas, tværtimod mener vi, at Arbejdet vil blive endnu mere overvældende. For Øjeblikket bliver ca. 20 pCt. af de mentale Undersøgelser, som en enkelt Amtslæge eller Kredslæge foretager, sendt ind til Retslægeraadet. Hvis Indsendelsen af Sagerne bliver almindelig rundt omkring, vil det medføre, at Arbejdet stærkt forøges, og at vi maa gaa til en yderligere Udvidelse; hvis en Mængde af de Afgørelser, der behandles i Medicinalkommissionerne rundt omkring, skal ind til Retslægeraadet, vil Arbejdet blive for byrdefuldt.

Man bør efter vor Opfattelse se at komme bort fra de, som man kalder det, Papirafgørelser, der træffes. Jeg bruger her Ordet i den Betydning, at det ikke er Erklæringer, der afgives paa Grundlag af umiddelbare Iagttagelser, men som afgives paa Grundlag af Erklæringer, der er indhentet rundt omkring. Dette finder vi ikke er heldigt. Vi mener ogsaa, at de Udtalelser, der fremskaffes fra Retslægeraadet, hviler paa en noget falsk Autoritet; de afgives nok af Retslægeraadet, men i Virkeligheden er det kun eet eller maaske to af de af Retslægeraadets Medlemmer, der har været med til at træffe Afgørelsen, som er sagkyndige paa dette specielle Omraade. Afgørelsen træffes altsaa ikke af Retslægeraadet som saadant, men i Virkeligheden kun af eet eller to Medlemmer, og vi mener derfor, at en Erklæring fra Overlægen paa en Sindsygeanstalt kan have samme Værdi, idet vi anser disse Mennesker for dygtige nok til at afgive saadanne Erklæringer, saa meget mere som de har det Fortrin, der ligger i den umiddelbare Iagttagelse.

Vi er imod Lovforslaget, fordi det bruger en Udtryksmaade, som efter vor Mening ikke er heldig. Der staar, at mundtlig Forhandling kan finde Sted efter Retslægeraadets Bestemmelse. Det finder vi uheldigt, naar Retslægeraadet i Virkeligheden ikke

kan paabyde Lægerne at møde; vi mener, det vilde være bedre, om baade Retslægeraadet og Lægerne kunde træffe Bestemmelse om en mundtlig Forhandling.

Paa den anden Side indrømmer vi, at Forslaget er undergaaet Forbedringer siden dets Oversendelse fra Folketinget. Der er opnaaet en Begrænsning af de Sager, som skal lægges ind under Retslægeraadet; det vilde ogsaa være noget mærkværdigt, om f. Eks. Erklæringer fra Universitetets retsmedicinske Institut skulde forelægges Retslægeraadet. Der er ligeledes opnaaet Begrænsninger med Hensyn til Alimentations-sager, og Ministeren kan i øvrigt indføre yderligere Begrænsninger. Man har opnaaet det efter vor Mening overordentlig vigtige, at Erklæringer afgivet af de underordnede Myndigheder skal medsendes; det vilde ogsaa være ganske mærkværdigt andet.

Vi mener, at det, som for nylig har fundet Stedovre i Viborg, meget kraftigt understreger den Stilling, vi har indtaget til dette Lovforslag. Vi vil derfor ikke kunne stemme for Lovforslaget, men vil afholde os fra at stemme.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan ikke lade den Kritik, den efter min Mening ganske urimelige og ubegrundede Kritik, som det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter) her har fremsat, gaa upaataalt hen. Jeg finder det nødvendigt at modsige den, thi jeg tør sige, at intet Forslag kunde være underkastet en mere omhyggelig Bearbejdelse, før det kom til Ministeriet, end dette har været.

Den 30. December 1931 blev der nedsat en Kommission af ganske overordentlig indsigtfulde og sagkyndige Mænd. Udvalgets Medlemmer var følgende: Departementschef i Justitsministeriet Aage Svendsen, Retslægeraadets Formand, Professor ved Universitetet, Dr. med. Knud Sand, Medlem af Retslægeraadet, Professor ved Universitetet, Dr. med. August Wimmer, tidligere Formand for Retslægeraadet, fhv. Overlæge, Dr. med. Geill, Overlæge Hjalmar Helweg, Rigsadvokat August Goll, Landsretspræsident Olaf Haack, Professor ved Universitetet, Dr. jur. Borum og saa fire Rigsdagsmedlemmer: Fru Elna Munch, Lærer Hauberg, Dyrslæge Hedelund og Overretssagfører Sven. Dette sagkyndige Udvalg afgav, fuldkommen enstemmigt, et Forslag. Desværre skete der det beklagelige, at Folketingsmand Hedelund døde, kort før Betænkningen skulde afgives, og jeg begik da den Handling, der i og for sig ikke kunde